

500 ΛΕΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟ ΑΝΥΦΑΝΤΑΚΗ

Ο Ιάκωβος Ανυφαντάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο το 1983 και ζει στην Αθήνα. Έκανε διδακτορικό με θέμα τη λογοτεχνία και τον Εμφύλιο στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και έγραψε κριτική βιβλίου στην «Εφημερίδα των Συντακτών». Από τις εκδόσεις Πατάκη κυκλοφορεί η νουβέλα «Αλεπούδες στην πλαγιά» (2013) και η συλλογή διηγημάτων «Όμορφοι έρωτες» (2017).

Ποια βιβλία έχετε αυτόν τον καιρό πλάι στο κρεβάτι σας;

Το «Ντεπό» του Γιώργου Σκαμπαρδώνη (Πατάκης), τη «Μόσχα με βότκα» του Venedict Erofeev (Σέλας, μτφρ. Ντόση Ιορδανίδου), και το «Honor thy father» του Gay Talese (HarperCollins).

Ποιος ήρωας/ηρωίδα λογοτεχνίας θα θέλατε να είστε και γιατί;

Ο ανώνυμος άντρας από το «An afternoon» του Raymond Carver, που ενώ προσπαθεί να γράψει βλέπει τη σύντροφό του να διασχίζει το δωμάτιο νωχελικά, φρέσκια από τον ύπνο.

Με ποιον συγγραφέα θα θέλατε να διηγησείτε;

Με τον Cormac McCarthy. Νομίζω θα μου έλεγε πράγματα που έχω ανάγκη να ακούσω κι ας κάνω ότι δεν ξέρω.

Ποιο ήταν το τελευταίο βιβλίο που σας έκανε να θυμώσετε;

Ο θυμός δεν είναι ένα συναισθηματικό που συνδυάζω με τη λογοτεχνία.

Και το τελευταίο που σας συγκίνησε;

Θυμάμαι καλά την ημέρα που διάβασα τις «Μέρες εγκατάλειψης» της Elena Ferrante (Αγρά, μτφρ. Σταύρος Παπασταύρου).

Ποιο κλασικό βιβλίο δεν έχετε διαβάσει και ντρέπεστε γι' αυτό;

Πολλά και δεν ντρέπομαι καθόλου. Εχω διαβάσει λιγότερο από όσο θα ήθελα, για αυτό ανυπομονώ για όλες τις σπουδαίες σελίδες που θα συναντήσω στο μέλλον.

Οι έρωτες στο βιβλίο σας είναι μόνον «όμορφοι», όπως θέλει ο τίτλος;

Καθόλου, θα απαντούσα ενστικτωδώς. Και μετά θα αναρωτιόμουν: τι είναι ένας όμορφος έρωτας; Αυτό το ερώτημα είναι κεντρικό στα διηγήματα της συλλογής, τι καθιστά έναν έρωτα όμορφο; Το πάθος των εραστών; Η διάρκεια; Οι μεγάλες στιγμές; Το ευτυχισμένο τέλος; Μάλλον τίποτα από τα παραπάνω. Κάθε έρωτας, όσο άσχημος κι αν είναι, κρύβει μια μελωδία μέσα του, για αυτό είναι έρωτας.

Πόσο γυμνοί είμαστε όταν ερωτευόμαστε; Αντέχουμε χωρίς την πανοπλία μας;

Ακούγεται πολύ ωραίο αυτό. Να μας υποχρεώνει ο έρωτας να απογυμνωθούμε από όσα μας προστατεύουν και μας φυλακίζουν. Από την άλλη, αναρωτιέμαι, μπορούμε ποτέ να ξεφύγουμε από το φορτίο του εαυτού μας; Από τη γλώσσα, την ιστορία, τους φόβους, τις προσδοκίες, τις ανεπάρκειές μας; Μάλλον όχι. Ακόμα και όταν ερωτευόμαστε, κάποια μορφή της ταυτότητάς μας διατηρούμε.

Έχετε Facebook, Twitter, κ.λπ.; Εάν ναι, εμποδίζουν ή εμπλουτίζουν το γράψιμο και το διάβασμα; Έχω και τα θεωρώ σημαντικά εργαλεία. Οι συνδρομές στις σελίδες των ξένων περιοδικών μου προσφέρουν εύκολη και γρήγορη πληροφόρηση για όσα συμβαίνουν και είναι εξαιρετική πηγή σπουδαίων κειμένων.